

ת"פ 14844/07/13 - מדינת ישראל נגד רונן זכאים, יונתן זכאים, ארסן סעידוב - משפטו הסתיים

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 14844-07-13 מדינת ישראל נ' רונן זכאים (עציר) ואח'

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. רונן זכאים (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד א' בר צבי

2. יונתן זכאים (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד א' הרמן

3. ארסן סעידוב - משפטו הסתיים

גזר-דין בעניינם של נאשמים 1 ו-2

1. בהכרעת-דין, שניתנה ביום 18.2.14, הורשעו נאשמים 1 ו-2, על-פי הודאתם, בעבירות שלהלן:

נאשם 1 -ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 בשילוב סעיפים 382(א)(2) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); איומים - לפי סעיף 192 לחוק; סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 334 בשילוב סעיפים 335(א)(1), 335(א)(2) ו-31 לחוק; תקיפה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 380 בשילוב סעיף 382(א)(2) לחוק; ונהיגה ללא רישיון - לפי סעיף 10(א) לפקודת תעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

נאשם 2 - סיוע לניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 בשילוב סעיפים 382(א)(2), 25 ו-31 לחוק; איומים - לפי סעיף 192 לחוק; ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 בשילוב סעיפים 382(א)(2) ו-25 לחוק; ופציעה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 334 בשילוב סעיפים 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק.

2. הודאתם של הנאשמים ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, לפיו הודו השניים בעובדות כתב-האישום המתוקן שהוגש נגדם. במסגרת הסדר הטיעון הודיעה המאשימה, כי תגביל את טיעוניה לעונש בעניינו של נאשם 1 ל-30 חודשי מאסר בפועל, כאשר תקופה זו כוללת הפעלת מאסר על-תנאי, וכי נאשם 1 חופשי בטיעונו לעונש. בעניינו של נאשם 2 אין הסדר לעונש, וכל צד חופשי בטיעונו. הצדדים הגיעו להסדר הטיעון בעקבות הליך של גישור בפלילים שהתקיים בבית-

עמוד 1

משפט זה לפני מותב אחר (כב' השופט הבכיר א' כהן).

3. להלן עובדות כתב-האישום, העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה. ביום 22.6.13, בסמוך לשעה 23:00, עשה המתלונן אחמד (להלן - המתלונן) את דרכו ברחוב המרגלית בשכונת גילה בירושלים. בעת שחצה המתלונן את הכביש במעבר חצייה, עצר בסמוך אליו רכב (להלן - הרכב), שממנו יצא נאשם 2, אשר קילל את המתלונן ואיים כי ידקור אותו. המתלונן המשיך בדרכו והגיע לקיוסק. לאחר כניסתו למקום, פנה אליו הבעלים של הקיוסק ואמר לו לברוח, היות שאנשים מתקרבים כדי לתקוף אותו. המתלונן עזב את המוצרים שהחזיק בידיו ונמלט מהמקום בריצה לכיוון ביתו. נאשמים 2 ו-3 יצאו מהרכב והחלו לרדוף אחריו.

על-פי האמור בסעיף 5 לכתב-האישום המתוקן - נאשם 1, אשר נהג ברכב, החל לרדוף אחרי המתלונן ברכבו כאשר הוא נוסע במהירות גבוהה ובחוסר זהירות. המתלונן הצליח להתחמק מפגיעה של הרכב, כאשר נכנס בין המכוניות שחנו בצד הכביש. בגין העובדות הנטענות בסעיף 5, הורשע נאשם 1 בעבירת ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ואילו נאשם 2 - בעבירת סיוע לניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש.

במהלך הימלטותו של המתלונן, צעק אחד הנאשמים לעברו: "תעצור אני אדקור אותך יא ערבי בן זונה". כאשר הגיע המתלונן לאזור החנייה בסמוך לביתו, ברחוב המרגלית, הוא החל להזעיק את בני משפחתו לעזרה. בני המשפחה ששמעו את צעקותיו יצאו מהבית כדי לסייע לו, וביניהם בני הדודים מחמוד, ראשד ועארף. קרובי המשפחה ביקשו מהנאשמים לעזוב את המקום, ואולם הנאשמים לא התייחסו לדבריהם ותקפו את המתלונן ובני משפחתו, כאשר האחרונים ניסו להדפם בכוח.

על-פי האמור בסעיף 10 לעובדות כתב-האישום המתוקן, במהלך התקיפה הכה אחד הנאשמים את המתלונן במכת אגרוף בפנים. נאשם 2 הרים מהקרקע קרש, והתקרב למחמוד בכוונה להכותו, אולם מחמוד הצליח להתחמק ממנו. ראשד, אשר ראה כי נאשם 1 מתקרב למתלונן, ניגש לכיוונו של האחרון כדי לסייע לו. בשלב זה, נאשמים 1 ו-3 התקרבו לראשד והחלו להכותו. נאשם 1 הכה את ראשד באמצעות אלה מברזל שהביא עמו, ונאשם 3 הכה אותו במכת אגרוף בפנים. בהמשך, הכה נאשם 1 את מחמוד באמצעות האלה בידו השמאלית ובגופו. נאשם 2 ניגש לעברו של עארף וניסה לתקוף אותו באמצעות חפץ חד אשר נשא עמו. בניסיון להתגונן, תפס ראשד את החפץ החד, ובעקבות זאת נחתך באצבעו. כתוצאה מהמעשים האמורים נחבל מחמוד בצלעות, נגרם לו פצע שפשוף והוא נזקק לטיפול רפואי. ראשד נחתך באצבע ידו הימנית, נגרמה לו נפיחות בראש ואף הוא נזקק לטיפול רפואי. במהלך האירוע נחבל

נאשם 2 בפניו, ונגרם לו חתך באוזן שמאל. בגין המעשים המתוארים בסעיף 10 לכתב-האישום, הורשע נאשם 1 בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ובעבירת סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות; ואילו נאשם 2 הורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות וניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש.

במהלך האירוע צעקו הנאשמים, בין-השאר: "תן לו, ערבי", ולאחר האירועים המתוארים נכנסו לרכב ונסעו במהירות מהמקום, בניסיון לברוח מהזירה כאשר בני משפחתו של המתלונן זורקים חפצים על הרכב. נאשם 1 נהג ברכב מבלי שהיה לו רישיון נהיגה בתוקף. בגין האיומים שהושמעו במהלך האירוע הורשעו שני הנאשמים אף בעבירת איומים, כלשון כתב-האישום "איומים בצוותא"; ונאשם 1 הורשע, בנוסף, בעבירה של נהיגה ללא רישיון.

4. יצוין כי ההליך בעניינו של נאשם 3 הסתיים בהסדר טיעון נפרד. נאשם 3 הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של סיוע לניסיון לגרימת חבלה חמורה - לפי סעיף 333 בצירוף סעיפים 25 ו-31 לחוק; סיוע לפציעה שלא כדין על-ידי שניים או יותר - לפי סעיף 334 בנסיבות המנויות בסעיפים 335(א)(1) ו-335(א)(2) בשילוב עם סעיף 31 לחוק; ותקיפה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 380 בנסיבות המנויות בסעיף 382(א)(2) לחוק. בגזר-הדין בעניינו של נאשם 3, שניתן ביום 13.1.14, נקבע כי מתחם הענישה ההולם לעבירות שביצע, נע בין שישה חודשים לבין שנתיים. נאשם 3 - שהנו רווק יליד 1990 ואשר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים - נידון למאסר בפועל לתקופה של שבעה חודשים וחצי, בצד מאסר על-תנאי.

5. נאשם 1 הנו יליד 1979, גרוש בשנית ואב לשישה ילדים. הוא אביו של נאשם 2. לחובתו עבר פלילי עשיר, הכולל למעלה מ-50 עבירות אשר עליהן נתן את הדין עד היום ב-18 הליכים משפטיים נפרדים; ובכללן עבירות אלימות חמורות, רכוש וסמים. במהלך השנים ריצה נאשם 1 עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. ביום 2.6.09 נידון נאשם 1 בת"פ 8333/08 בבית-משפט השלום בירושלים למאסר בפועל לתקופה של 50 חודשים, וכן הוטל עליו מאסר על-תנאי של שישה חודשים. המאסר על-תנאי האמור הנו בר הפעלה, זאת נוכח ביצוען של העבירות הנדונות בתקופת התנאי.

בפרשת גזר-הדין העיד אחיו של נאשם 1, הצעיר ממנו בכשלוש-עשרה שנים. הוא ציין, כי לאחר שחרורו של נאשם 1 ממאסרו האחרון, התרשם שהלה מעוניין לחדול מפעילותו העבריינית ולהשתקם, ועל-רקע זה החל להעסיקו בעסק של צילום אירועים שבבעלותו. הוא הבהיר, כי בכוונתו להמשיך ולהעסיק את נאשם 1 עם שחרורו מן המאסר, במטרה לשלבו בשוק העבודה ולנתקו ממעגל העבריינות.

במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, ציין נאשם 1 כי נקלע לפעילות עבריינית על-רקע התמכרות חוזרת ונשנית לסמים, וכי מאז גיל 20 ניסה להיגמל מסמים - בעיקר בין כותלי הכלא. לדבריו, נגמל מסמים לפני כשמונה שנים, והוא ובנו מצויים כיום באגף נקי מסמים, במדרשה התורנית בבית המעצר "הדרים". הוא ציין, כי תקופות כליאתו הסתכמו בכ-15 שנה, וכי לאחר שחרורו מהמאסר האחרון החליט לפתוח דף חדש בחייו. הוא נטל אחריות על מעשיו באירועים הנדונים והביע חרטה עליהם.

6. נאשם 2 הנו יליד 1991, והיה בן 21 בעת ביצוע העבירות. לחובתו 12 עבירות קודמות, עליהן נתן את הדין עד היום בשלושה הליכים משפטיים, ובכללן עבירות אלימות. בשנת 2008 נידון לשירות תועלת הציבור, ללא הרשעה, בגין שורת עבירות אלימות; בשנת 2009 נגזר דינו ל-60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון; ובשנת 2012 הושת עליו במסגרת ת"פ 452/09 בבית-משפט זה, שירות לתועלת הציבור בגין ביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, זאת בצד הארכת שני מאסרים על-תנאי, כאשר עונש מקל זה הוטל עליו, בהסכמת הצדדים, נוכח הצלחתו של הליך שיקום ממושך שבו השתלב. במסגרת הליך השיקום האמור, הוציא נאשם 2 רישיון נהיגה, עבד במושב פארן תקופה לא קצרה, למד בקורסים לבחינות בגרות ופתח בהליכים מחודשים כדי להתגייס לצה"ל. בהמשך חזר לירושלים, אך חלה נסיגה בהתנהגותו, בין-השאר על-רקע שימוש בסם המכונה NICE GUY, כמפורט בטיעוני הסנגור. במסגרת מעצרו בתיק דנן, המליץ שירות המבחן על שחרורו של נאשם 2 לקהילה הטיפולית "רטורנו", כחלופת מעצר, אך בסופו של יום לא שולב הנאשם 2 בקהילה הטיפולית, לאור החלטת בית-המשפט העליון בדבר מעצרו עד לתום משפטו. לנוכח ביצוען של העבירות הנדונות בתקופת התנאי, יש מקום להפעיל מאסר על-תנאי של שבעה חודשים מת"פ 1029/09 של בית-משפט השלום לנוער בירושלים, וכן מאסר על-תנאי של חמישה חודשים מת"פ 1339/06 בבית-משפט השלום לנוער בירושלים.

בפרשת גזר-הדין נשמעה מטעם נאשם 2 עדותו של העובד הסוציאלי אלעזר פויכטוונגר, אשר מכיר את נאשם 2 מאז היותו כבן 16, במסגרת פרויקט של קידום נוער בעיריית ירושלים. הוא תיאר את שיקומו של נאשם 2 בתקופת נערותו במושב פארן, ושיבח את יכולותיו והמוטיבציה שגילה להשתלב במסלול חיים נורמטיבי. בנוסף העריך, כי נאשם 2 הוא בעל פוטנציאל לתפקוד תקין, ובלבד שיתרחק מהמעגל הסביבתי בירושלים שבו הוא נתון כיום. כן נשמעה עדותו של מר מאיר בונפיל, העובד בקידום נוער בעיריית ירושלים, אשר היה מעורב בטיפול בנאשם 2 ובאָחיו. הוא תיאר את נסיבות חייו של נאשם 2, ובכלל זה את מאמציה של אָמו לגדל את ילדיה בתקופות הממושכות שבהן בעלה היה בכלא, ואת הליך השיקום בעניינו של נאשם 2, אשר צלח בשעתו, עת השתלב במשך תקופה ממושכת יחסית בפרויקט במושב פארן. אף הוא סבר, כמו העובד הסוציאלי, כי תנאי חיוני להמשך שיקומו של נאשם 2 לאחר שחרורו מן הכלא, הוא

עזיבתו את סביבתו בירושלים והשתלבותו במסגרת של קידום נוער בעיר אחרת. בנוסף, העיד מר רן סרלין, ראש המכינה הקדם צבאית "בית ישראל" בשכונת גילה. הלה ציין, כי בטרם התמנה לראש המכינה, ליווה את נאשם 2 מטעם בית-המשפט במסגרת משפטו האחרון. הוא שיבח את תפקודו של הנאשם במסגרת הפעילות הקבוצתית שבה השתלב, ציין כי הנאשם סייע לקבוצה ואף הפגין כישורי מנהיגות, והעריך כי יש לו פוטנציאל רב לשיקום ולתפקוד תקין לאחר שישוחרר מן הכלא.

במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, ציין נאשם 2 כי השתלב בפעילות שיקומית במסגרת הכלא, בין-השאר בלימודי יהדות במדרשה התורנית, וכי בכוונתו להינשא בקרוב לארוסתו ולפתוח דף חדש בחייו. כן הגיש לבית-המשפט מכתב שבו פירט את קורות חייו, את נסיבות הידרדרותו לביצוע העבירות, את ההליך השיקומי שבו השתלב במשך תקופה לא קצרה, ואת מאווייו לפתוח דף חדש בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו מן המאסר.

7. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת העבירות, את נסיבות ביצוען בחבורה ואת תוצאות התקיפה - הפגיעות שנגרמו למתלוננים. לגרסתה, מתחם העונש ההולם בעניינם של שני הנאשמים נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. עוד ציינה, כי מתחם הענישה שנקבע בגזר-הדין בענייניו של נאשם 3, קרי - בין שישה חודשים לשנתיים, אינו מתאים בעניינם של נאשמים 1 ו-2, שכן נאשם 3 היה שותף למעשים רק בעצם נוכחותו בזירה, לא ניסה לפגוע במתלונן באמצעות המכונית - כפי שעשה נאשם 1, ולא תקף את מי מהמעורבים באמצעות חפץ כלשהו - כפי שנהגו נאשמים 1 ו-2. בכל הנוגע לעונש המתאים בענייניו של נאשם 1, גרסה ב"כ המאשימה כי זה מצוי ברף העליון של המתחם, זאת נוכח עברו הפלילי המכביד; ואולם, בהתאם למוסכם על הצדדים במסגרת הסדר-הטיעון, עתרה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, אשר יכלול את הפעלת המאסר המותנה, זאת בצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננים. באשר לעונש המתאים בענייניו של נאשם 2, טוענת ב"כ המאשימה, כי הלה נותן את הדין בפעם הרביעית בבית-משפט, וכשל בביצוע העבירות הנדונות לאחר שננקט נגדו הליך טיפולי שיקומי יוצא דופן במשפטו האחרון. היא עתרה להטלת מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם הענישה, כאשר אליו יתווספו שני המאסרים על-תנאי המופעלים, באופן שנאשם 2 ירצה מאסר לתקופה כוללת של 28 חודשים, זאת בצד מאסר על-תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננים.

8. ב"כ נאשם 1 הדגיש בטיעוניה לעונש, כי לא מדובר באירוע מתוכנן מראש, וכי נאשם 1 לא יזם את האירוע ורק נגרר אליו כדי לעזור לבנו. כן ציין, כי חלקו היחסי של נאשם 1 בביצוע המעשים לא היה רב ביחס לחלקם של האחרים, וכי בסופו של יום לא נגרמו למתלוננים נזקים ממשיים. לטענתו, מתחם הענישה ההולם שנקבע בענייניו של נאשם 3, אף מתאים בענייניו של נאשם 1. בכל הנוגע לגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה ההולם, הדגיש הסנגור את

הודאתו של נאשם 1, נטילת האחריות וכן את הפגיעה הקשה והמשמעותית בו ובמשפחתו כתוצאה ממעצרו מזה כתשעה חודשים. עוד ציין, כי אכן לנאשם 1 עבר פלילי מכביד, אך הוא מעוניין לשנות דרכיו ולעלות על דרך חדשה. מטעם זה, ביקש הסנגור שלא למצות את הדין עם נאשם 1 ולהסתפק בהטלת עונש מאסר שיחפוץ את תקופת המעצר.

9. ב"כ נאשם 2 גרס, כי נקודת המוצא בגזר-הדין היא עיקרון אחידות הענישה, וכי עונשו של נאשם 2 אמור להיות זהה, ולכל הפחות דומה, לעונשו של נאשם 3. כן טען, כי בתחילת האירועים - מעשיו של נאשם 2 היו אך בגדר סיוע לניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וכי הסלמת האירוע, לשלב שבו ביצע הלה עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות וניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש, באה בעקבות קריאתו של המתלונן לבני משפחתו לצאת מביתם. כן הדגיש הסנגור, כי במהלך האירוע נחבל נאשם 2 על-ידי המתלונן ובני משפחתו ונגרם לו חתך באוזן השמאלית. עוד הדגיש, כי במהלך האירוע הותקפו הנאשמים על-ידי בני משפחתו של המתלונן ונאלצו להימלט מהמקום, כאשר בני משפחת המתלונן משליכים חפצים על רכבם. כאמור, הוא סבר כי מתחם הענישה אמור להיות דומה לזה שנקבע בעניינו של נאשם 3, דהיינו בין שישה חודשים ל-24 חודשים, ואף נמוך מכך. בכל הנוגע לעונש המתאים, טען ב"כ נאשם 2, כי זה אמור להיות קל יותר מעונשו של נאשם 3, שכן לחובתו של נאשם 3 עבר פלילי מכביד יחסית, והוא נידון בעבר, מספר פעמים, לעונשי מאסר בפועל; ולעומתו, נאשם 2 לא נידון מעולם למאסר בפועל של ממש ועברו הפלילי אינו מכביד. לגרסתו, הפוטנציאל של נאשם 2 לתפקוד נורמטיבי ולניהול אורח חיים תקין, עדיין גבוה, כפי שהעידו עדי האופי מטעמו; וחרף המעידה הפלילית הנדונה בתיק הנוכחי, יש לעודד פוטנציאל זה באמצעות הטלת מאסר לתקופה קצרה - שתחפוץ את תקופת המעצר, ולהימנע מהטלת מאסר ממושך - שעלול לדרדר את נאשם 2 למעגל העבריינות. על-כן, ביקש הסנגור להסתפק בהטלת מאסר לתקופה קצרה, ובהפעלת המאסרים על-תנאי בחופף זה לזה, ובחופף למאסר המוטל.

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית-המשפט לקבוע בגזר-הדין את מתחם העונש ההולם, זאת לאור העיקרון המנחה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; ובהמשך, לגזור את העונש המתאים לנאשם במסגרת מתחם הענישה ההולם, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אגב אפשרות לסטות מהמתחם בנסיבות חריגות שצוינו בחוק.

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשעו הנאשמים, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה - ההגנה על שלמות הגוף, ושמירה על שלום הציבור. כן יש להתחשב בנסיבות שבהן נעברו העבירות - שבוצעו בצוותא על-ידי שניים ויותר, אשר חברו יחדיו לביצוע התקיפה. בהקשר זה יש להדגיש, כי

נאשם 2 היה זה שהחל את האירוע האלים, כאשר פנה אל המתלונן ואיים עליו, בעת שהאחרון עבר לתומו ברחוב. משהתפתח האירוע לתקרית אלימה, זאת ללא כל התגרות מצד המתלונן, נטלו נאשמים 1 ו-2 חלק פעיל ומרכזי בתקיפה. הם רדפו אחר המתלונן, ולאחר מכן תקפו אותו ואת בני משפחתו. אמנם בשלב כלשהו של האירוע הותקפו הנאשמים על-ידי בני משפחתו של המתלונן, אך הנאשמים היו אלו שהביאו להסלמת התקרית האלימה, עת רדפו אחד המתלונן עד לביתו. באשר לחומרת הנסיבות, יש אף להדגיש את השימוש שעשו הנאשמים בנשק קר. נאשם 1 תקף באמצעות אלה מברזל, ונאשם 2 ניסה לתקוף באמצעות חפץ חד; והאחרון אף ניסה להכות את אחד מהמתלוננים באמצעות קרש. לצורך קביעת מתחם הענישה, יש להתחשב, בין-השאר, במתחם הענישה שנקבע לגבי נאשם 3, אם כי מעשיו של האחרון היו במדרג חומרה נמוך יותר מזה של נאשמים 1 ו-2, כמבואר בטיעוני ב"כ המאשימה לעיל.

בהתחשב בעיקרון ההלימה שבענישה, בפגיעה בערכים המוגנים שביסוד העבירות, ברמת הענישה הנהוגה בעבירות דנן, ובנסיבות ביצוע העבירות שתוארו בעובדות כתב-האישום המתוקן - סבורני כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של כל אחד משני הנאשמים, בגין כל העבירות הנדונות, הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשים לבין שלושים חודשים.

11. באשר לגזירת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בעניינו יש להתחשב, מחד-גיסא, בהרשעותיהם הקודמות של הנאשמים ובכישלון ההרתעה בהליכים המשפטיים שהתנהלו נגדם בעבר; בפרט ובעיקר בעניינו של נאשם 1 שעברו הפלילי מכביד ביותר. מאידך-גיסא, יש להביא בחשבון לעניין העונש המתאים את הודאתם של שני הנאשמים, החרטה שהביעו על מעשיהם ונסיבותיהם האישיות שתוארו על-ידי הסנגורים. בעניינו של נאשם 2 יש להתחשב בגילו הצעיר, בהליכי השיקום שהשתלב בהם בהצלחה בעבר, ובפוטנציאל שלו לשיקום ותפקוד תקין - כעולה מעדויותיהם של מי שנטלו חלק בשיקומו בעבר. כן אתחשב לעניין העונש בכך שהנאשמים נתונים מזה כתשעה חודשים במעצר, בתנאים מכבידים מתנאי מאסר. בהתחשב במכלול הנסיבות, יעמוד עונשו של נאשם 1 בקרבת אמצע המתחם, ושל נאשם 2 בקרבת הרף התחתון שלו; וכן אורה על חפיפה חלקית של המאסרים על-תנאי המופעלים.

12. על-יסוד האמור לעיל, ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולא, אני דן את הנאשמים כדלהלן:

נאשם 1 -

א. למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מיום מעצרו - 30.6.13.

ב. לשישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות כלפי אדם שתסב חבלה של ממש.

ג. להפעלת המאסר על-תנאי של שישה חודשים מת"פ 8333/08 בבית-משפט השלום בירושלים, באופן ששלושה חודשים יחפפו למאסר המוטל, ושלושה חודשים יצטברו לו.

בסך הכל ייאסר נאשם 1 לתקופה של 21 חודשים, מיום מעצרו.

נאשם 2 -

א. למאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, מיום מעצרו - 22.6.13.

ב. לארבעה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות כלפי אדם שתסב חבלה של ממש.

ג. להפעלת המאסר על-תנאי של שבעה חודשים מת"פ 1029/09 של בית-משפט השלום לנוער בירושלים, וכן המאסר על-תנאי של חמישה חודשים מת"פ 1339/06 בבית-משפט השלום לנוער בירושלים; באופן ששני המאסרים על-תנאי יופעלו בחופף זה לזה, וארבעה חודשים יצטברו למאסר המוטל.

בסך הכל ייאסר נאשם 2 לתקופה של 15 חודשים, מיום מעצרו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג באדר ב' התשע"ד, 25/03/2014, בנוכחות ב"כ המאשימה, הסנגורים והנאשמים.

יורם נועם, שופט